

Lad mig begynde med at sige, at den danske folkeskole er en kristen skole, på samme måde som Danmark er et kristent land, det står i vores grundlov i § 4. Hele grundlovens forståelse er sat af kristendommen, for det er kristendommen, der sætter den frihed, som deler imellem Guds og kejserens rige, imellem det verdslige og det hellige. Det er kristendommen, og kun der, hvor det fastholdes, at det er kristendommen, der sætter friheden, er man fri. Det er den frihed, som Grundtvig brugte, men hvor han somme tider gled ud i en misforståelse, som også undervisningsministeren deler.

Det, som vi oplever nu, er, at vi står over for et pres fra en lovreligion, som overhovedet ikke har den forståelse af frihed, som sættes af kristendommen. Derfor er vi nu under pres med bønner i folkeskolen, hvor det eneste, der naturligvis kan være folkeskolens bøn som sådan, er fadervor – det er den kristne bøn – og det er selvfølgelig ikke en muslimsk bøn, hvis man fastholder det, der er grundlaget for den danske folkeskole og for Danmark.

Kl. 11:24

Formanden:

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 11:24

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at hr. Søren Krarups bemærkning understreger, hvor vanskeligt det ville være at lave et regelsæt. Hvordan skal vi definere, hvad der er en bøn, og hvad der ikke er en bøn? Hvis bønnen synges, f.eks. salmen »Gud, du som lyset og dagen oplod«, hvad så? Salmer er jo bønner sat på melodi.

Det regelsæt, som skulle tillade den gode, gamle danske bøn og forbyde andre bønner, vil jeg nødig have ansvaret for. Jeg tror, hverken det ville holde ved danske domstole eller ved internationale instanser. Jeg tror, at vi kun vil få sorg ud af det.

Dertil kommer, at jeg ikke kan se en eneste begrundelse og et eneste problem, som skulle få os til at kaste os ud i det stalinorgel af paragrafer, som vi risikerer at ende i, hvis vi følger tankegangen.

Jeg er glad for hr. Søren Krarups indirekte anerkendelse af, at det er mig, der står for det grundtvigske synspunkt, og ikke hr. Søren Krarup, på trods af at hans partiblade tilmed på forsiden jo gang på gang har reklameret for Grundtvig med hvidt hår og skæg.

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Søren Krarup (DF):

Jeg beklager, at det desværre ikke er undervisningsministeren, der står for det ægte grundtvigske, selv om han tror det.

Det, der jo er sagen, er, at det kun er kristendommen, der sætter den adskillelse af helligt og verdsligt, som er forudsætningen for dansk kultur, og som også skal bære folkeskolen. Derfor må det siges, at skal der være en fælles bøn i folkeskolen, kan den kun være kristen. Jeg forbyder ikke muslimer at bede i deres privatskole eller i deres hjem, men den bøn, der bedes, hvor man, om jeg så må sige, er på et offentligt sted, i folkeskolen, skal naturligvis være en kristen bøn. Det er altså det, ministeren lukker øjnene for.

Vores situation er jo den, at vi er under et kolossalt pres, ikke blot i Danmark, men i Vesteuropa, fra et islam, der simpelt hen kræver at herske. Vi ser det nu senest i England. Det er dybt, dybt beskæmmende. Og vi oplever det ustandselig i Danmark med krav om badeafhæng, krav om halalslagtet mad, krav om det ene og det andet, hvor det er danske regler, der skal tilsidesættes.

Her er der brug for, må jeg sige til undervisningsministeren, at stå fast på det, der er vores udgangspunkt i stedet for sådan en lala frihed, som man giver Grundtvig skylden for, hvor man opgiver alt. Det er det, der ligger i ministerens tale om bøn i dag, som det citeres i Kristeligt Dagblad.

Kl. 11:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:27

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg håber, at Kristeligt Dagblad har citeret mig rigtigt, for det er juristernes fortolkning af, hvad der har været lov i landet i 30 år. Det er det, jeg har skrevet til Folketingets Uddannelsesudvalg, og ikke noget som helst andet. At jeg så også skulle være blevet lagt ord i munden i Kristeligt Dagblad, ved jeg ikke noget om, for jeg har ikke set artiklen. Jeg håber ikke, at det er sket denne gang.

Jeg er i øvrigt enig i, at vi skal modstå presset, som hr. Søren Krarup beskriver. Det synes jeg også at f.eks. skolelederne gør på fremragende vis. Da en gymnasierector var ude for, at et be-